

4 e trettondag Matt 14:22-33
Umeå stads kyrka 20170129

Massor med folk hade samlats kring Jesus för att lyssna till honom. Uppenbarligen höll Jesus en lång predikan för det blev sent på dagen och folk började bli hungriga. Lärjungarna föreslår Jesus att skicka hem folket. Men Jesus säger åt lärjungarna att förse dem med mat. *De sade: "Här har vi inte mer än fem bröd och två fiskar."* – *"Lämna dem till mig", svarade han. Han sade åt folket att slå sig ner i gräset, och han tog de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och läste tackbönen. Sedan bröt han bröden och gav dem till lärjungarna, och lärjungarna gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och man samlade ihop de överblivna bitarna, tolv fulla korgar. De som hade ätit var omkring fem tusen män, förutom kvinnor och barn. Vi kan förstå att människorna blev överväldigade över vad de hade varit med om. Johannes berättar*
Då människorna såg vilket tecken han hade gjort sade de: "Detta måste vara Profeten som skall komma hit till världen." Men Jesus, som förstod att de tänkte tvinga honom med sig för att göra honom till kung, drog sig undan till berget igen, i ensamhet. Joh 6:14-15
Visst är Jesus konung, han är den som har all makt i himmelen och på jorden, men det är som han sa till Pilatus att *mitt rike är inte av denna världen.*
Jesus lät sig inte frestas till att bli en jordisk konung, han drog sig i stället undan i ensamhet på berget för att be.

Där uppfifrån berget kunde han se sina lärjungar där de kämpade mot vågorna eftersom det var motvind. Tidigt i kyrkan har man tolkat denna händelse som en bild på hur kyrkan som ett skepp skickats ut på tidens hav. Under kyrkans historia har det många gånger stormat av inre och yttre oroligheter. När kyrkan haft det som svårast så har hon också fått uppleva hur Jesus som sitter på Faderns högra sida ber för henne.

När lärjungarna kämpade mot vågorna kom Jesus till dem, gående på sjön.
När lärjungarna fick se honom gå på sjön blev de förskräckta och trodde att det var en vålnad, och de skrek av rädsla.

För lärjungarna var det oväntat att Jesus kom gående på sjön. De kände inte igen honom. Likadant var det när Jesus efter sin uppståndelse vandrade tillsammans med några lärjungar som var på väg till Emmaus. De kände inte hellre igen honom, inte förrän han tog brödet, bröt det och gav åt dem.

Visst kan det vara så också för oss att Jesus finns mitt ibland oss, men att vi har så svårt att se honom. Många har vittnat om att de upplevt Jesu närvaro just i nattvardens heliga stund, att där har det skett ett gudomligt möte. Precis som det var för de rädda lärjungarna på stormens hav när Jesus sade till dem: "Lugn, det är jag. Var inte rädda."

När Jesus säger "det är jag" så står det i den grekiska texten: *ἐγώ εἰμι*, som ordagrant på svenska blir JAG JAG

ÄR. Det låter lika konstigt på grekiska som på svenska.

Jesus säger dessa ord *ἐγώ εἰμί* flera gånger.

I Johannesevangeliet säger Jesus

JAG ÄR livets bröd

JAG ÄR världens ljus

JAG ÄR dörren

JAG ÄR den gode herden

JAG ÄR uppståndelsen och livet

JAG ÄR vägen, sanningen och livet

JAG ÄR vinstocken, ni är grenarna

Alla gånger som Jesus säger JAG ÄR så gör Jesus anspråk på att vara Gud. Det går tillbaka till berättelsen om när

Mose vid den brinnande busken frågade efter namnet på deras faders Gud. *Gud sade till Mose: "JAG ÄR DEN JAG ÄR." Och han sade vidare: "Så skall du säga till Israels barn: 'JAG ÄR' har sänt mig till eder. 2 Mos 3:14*

Gudsnamnet i gamla testamentet skrevs med fyra hebreiska bokstäver יהוה, JHWH. Under hela gamla testamentets tid var det ingen som fick uttala dessa fyra bokstäver, utan man sade i stället adonaj som betyder HERREN.

I nya testamentet har Guds namn blivit känt av honom som med gudomlig auktoritet sade JAG ÄR, alltså JESUS, vår HERRE.

Det var Jesus, Guds Son som kom till de skräckslagna lärjungarna.

Petrus svarade: "Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet." Han sade: "Kom!" och Petrus

steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus. Men när han såg hur det blåste blev han rädd. Han började sjunka och ropade: "Herre, hjälp mig!" Jesus sträckte genast ut handen och grep tag i honom. "Du trossvage", sade han. "Varför tvivlade du?" De steg i båten, och vinden lade sig. Och de som var i båten föll ner för honom och sade: "Du måste vara Guds son."

Petrus tog de första stegen i tro på Jesus, när han var fokuserad på Jesus. Men så fort han släppte fokus på Jesus så sjönk han.

Det är underbart att läsa att Jesus sträcker ut sin hand till den sjunkande Petrus.

Även när vår tro sviktat så finns Jesus vid vår sida för att sträcka ut sin hjälpande hand till oss.

Biskop Ejnar Billing skrev i en psalm

Min tro är en flämtande gnista

Din segrade än i det sista

O Herre, så tro du för mig.

Vi som kristna får äga Jesus som vår frälsare.

En sådan Jesus tro håller att leva på, men också att dö på.

De som var i båten såg allt som hände och när sedan Jesus fanns med dem i båten så stillade sig stormen.

då utbrister de *"Du måste vara Guds son."*

Det var lärjungarnas trosbekännelse Jesus är Guds Son.

Jesus är den som ger oss av sin frid.

Vi får också ge Gud vår bekännelse när vi nu bekänner vår tro